

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ УКРАЛЬОВИНИ СХС

Рок VI.

Нови Сад, петок 18. Јануара 1929.

Ч. 2 (210)

Виходда раз у тижњу.
Цена на цели рок 100 Динари.
На 1/2 рока 50 Динари.
За Америку 4 долари на рок.
Рукописи и други писма треба
послати на адресу:
"РУСКИ НОВИНИ" НОВИ САД
Богословска улица број 2.
Преплату на РУСКЕ - НАРОДНЕ
ПРОСВИТИЕ ДРУЖСТВО, РУСКИ
КРСТУР (Бачка).

Управни час.

Же цали наш политички живот бул хори о тим
міхто не може сумніваць. Док други держави од світової
війни покрочели далеко напередок у шицьких напрямках
своєго життя и поправили своє пре війну умітожене
положеніе, дотяг у нас претрацено време у політичес-
ких борбах, нацагованьох и надму-
дрованьох. Наш парламент состо-
жіше аос партійох, котри або цал-
хом не мали програму, або їх про-
грам не бул одредзені и ясні. Прето
и людзе, котри пришли до парла-
менту не мали одредзеного ціллю
а крем того и способносцю до
державнай працы. Шицка їх робота
состояла ше у тим, же би награ-
дзіць своїх кортешох и понамесцо-
ваць их на добри и масны места
и ватраци на то, чи воли на то
жалушни. Принесене добрых законів
през парламент, когта перша и
вайглавнейша должност народных
посланікох, була им заправо дае-
шата брига. Прето и тоти даске-
лью законі цо вигласані у нашим
парламенту служели як вирне жве-
ратко наших псуцорених обстави-
нох, у живоце ше указали невоз-
можніма. А без добрых законах
же може ше управляць. Цали наш
живот станул, економически зе-
мледілски одношения пришли до
хризи, меркня медыя прихиль-
никами поєдиних політических
партійох посягна свою найвекшу точку, а явна скіур-
носц спадла спод нулу. Кажди бул свідомі, же на тот
способ далей невозможні. Зло требало дораз лічиць и
державу спашиць.

Але хто будзе маць поту моць и авторитет? Каждо-
го око було упартто у верховну главу держави, — у
Краля Александра. Вон, котри виведол соєдненіе южно-
славянских племені до ведна, котри сотворел державу
С. Х. С. будзе знаць вівесць вісі каосу, до котрого за-
провадзелі неспособні полититаре.
И наисце Його Велич, Краль єдним
махом ухловел жрицло, з котрого
виходзело шицко зло. Найперше
составел єдну моцну роботку и
поштено владу од людзох, котри
уж указавали, же им весяй на шер-
цу народ и держава як партізан-
ство. Вець ше преглашал без вред-
носці. Устав, кольо котрого ше
телью нацаговали, и з котрого
шицко зло и виходзело, а даедні
законі ше пременели. Нові за-
коні ше потую а виробя их са-
ми фаховни людзе и у краткім
чане ступя до жывоту. Шиц-
ки політическі партії як и пар-
ламент разпушчены и народни по-
сланиці послані дому. Так исто-
буду отищчены шицки званічци,
котри не маю квалифікацій лебо не
окончовали друյтесці у своїх зва-
нійох як треба. На тот способ дар-
жаві ше пришпорю груби мільони.

Шицок парод аос цалей держави
прывітал тото вельке дло Його Ве-
личество Краля Александра. Кажды
чувствуе, же ше започинаю пові

лепіши часи нашого явного жывота.
Ми Русініи у ділу Велького пашого Краля видаміме
тік гарантію нашого шлебодного культурнога розвівания
ліспшай будучносці.

По ошыніх буду лем
тоти поглаварства разпуш-
чени, котри не робели по
закону а так исто тоти
повтараше буду отпущени,
котри не робели свойо ро-
боти, але були лем кортес-
ша поєдиних партійох.

Украдли драгоценны
ствари у экспреснім возу
Загреб-Букурешт-єдномубо-
гачові з Румуїї. Златни
персцей, мендюши, іглы и
тд. котри украдзены вредза
нонац 20 мільони днн.

Два цыгански спрэвед-
ли старого діда у Морови-
чу. Дідові мено Туніа Бон-
якович, а Його жени Па-
влина. Вони маю кус доб-

ра, але су бара празновир
ни. Два цыганікі ше догва-
рели як би діда Сиревесці.
Єдна пошла на пойд а дру-
га до хижі. Гевта на пой-
дзе почала лушац до шер-
пені а тата у хижі дідо-
ви гварела, да ше яе бой
бо то на пойдзе босорки
лікаркі, котрих вона може
умириц. Іді заплацел до-
бре цыганкі и вона "уми-
рела" босорки. Так то бу-
ло дого дідо не подавал
шицок пенеж, а нікому ніч
не гуторез, бо ше бал бо-
соркох. Кед уж дідо и ба-
ба начали жичаць пенежі,
сунедзай влапели "босоркі"
и, придали им жандаром,

У нашим отечеству

Політически жывот
цалком престал. Поєдинн
партії не могли ше здо-
жыц у тим, же би споро-
зумно составили владу и
робели у парламенту, але
ше нацаговали и надмудро-
вали. Народ медзитим лем
страдал. Прето Його Велич.
Краль роспушчел и партії и
парламент и составил владу,
до котрой вошли спо-
собні и честні людзе, цо
буду знаць и сцец завесць по-
рядок у цалей держави.
Предсідатель влади генерал
Живкович а так исто ма-

нистер нукашніх ділох. У
влади су ище Др. Марин-
кович, Корошец и Узунов-
ич. До влади не ступел ані
еден прахильник Вукичеви-
ча и опозиції. Народ з вель-
ким одушевленьем приял по-
ву владу, бо ше так вишло-
бодзел неспособных політи-
чарох, котры праз 10 роки не
зробели ніч. Нова влада до-
раз прынесла новы добры и
потребні законі. Кед ше
шицко приведзе до порядку
теды ше приступіту шлебод-
ним выбранкам а то годно
потирвац и весяй роки.

Отровене вино. У Загребу на други дзені. Крачунца привежена до шпиталю цала фамилия капетана Блаховича. Вон, жена, шестра и 3 дзеци. Препатрених ще указало, же щицки отровени вином, котрого капетан купел од єднога непознатаго чловека.

Жителство Београда барз што повеживало. И то у једном року за 95.000 особи. При испиту мештана децембра мал Београд 339.208 житеља. Најстарији чловек ма 104 године.

Хорота тифус появлялся у даещих валалах у Бачкей. Так особенно у Фекетичу и Секичу. Есть венец смертельных случаев. Причина хороты лежит у подводней и пскей жемчи так, же жители не мало добру воду.

До ленінських ціл
трийсці на туні способ а-
гент осигураційного дру-
жства „Уніон“ Слєпчевич.
Вон асигурирав одного чо-
ко хорого человека на 50.000
дин. а зазначел, же ще йо-
ку ма виплатиц тога суми.
Кламство ще открыло, Сле-

Социялни въпрос.

ПАЛЬЦЫ

Шеєт що радовал: кде место
сто роботніць буде робити дес
єдна, то і пітка буде тупина за
хрепедаєшмат и дешевец нації з
Мало-после міліоник за предсвітк
видумали у Енглескій машиніу,
за тихау, на котрій сидіть робот-
нік мотогол тельо откап, кельо у

исто време могли откац дзешец роботнікох зас своями руками. И зноса ще прыпіоровало на падішох. Але: док ішё адні раздоказалі, же еспан к шматы будут гуши; кед месца сто роботнікох и роботнікох будзе требаць плаціц лем'ялес; и док інші-

и там мам преслухац и спи-
сац протокол зос сдним
штрельцом. На други днень
вжал сом зос собу єдного
каллара, як протоколанга
и пошол сом до означеней
хижки. За даскелью мінуди
вошол до хижки оварти па
плещосанитеца юладкиштре-
ляц. Я спочатку не змер-
ковал. Аж кед над самим
ухом учул сом слова: Пань
сотник являм послушно...
некончену бешеду, у якой-
давонел страх, давигнул сом
глазу. Яку же страшну спо-
добу увидаели мої очі.
Ліцо страшно спалене, даг-
дає чарне місце як угель,
дагдає місце, де уж видно
було червлену як крев нову
скору, а були в такі міста,
де було видно живе месо,
попечени уста и уха спечени,
обдарти зос скори нос, на
тим ліцу видно було очі,
а у них смертельни страх,
роашучліві страх человека,
які винан свою шинери. О-

Горюча матрола.

М. Брильський

Ти гвардию, же Нероново смолоскили то варварство — пришоведах сотник Буря единого вечара тим вояком, по выздравели зос чешкай хороти тифа. Так то страшне варварство, але мож то кус тим оправдан, же то було у поганьских часох. Страшна то ствар привязац человека до креста, закруциц го до слами, польц зос смолу и подпаліц. Чловек на саму агадку ше стреше и мраз му прейдзе по цалим целу, але и заш повеме, же то робёли потаще, котрим ис буда позната Христова наука. Але послухай, я ци разповес як у 20. віку згорели живи дзещец вояки — штрельцы, млади новобрачні.

Ми преішли уж рику. За даскльство дні добивали телефон ад бригади, же там

и там мам преслухац и спысац протокол зос сдним штрельцом. На други дзень вжад сом зос собу ёднога каллара, як протоколанга и пошоў сом до означенай хижки. За даскельё мініту вошол до хижки спарти на пледосанітэца юладкыштреяц. Я спочатку не змерквал. Аж кед над самим ухом учул сом слова: Папе сотнік являм послушно... нескончэну бешеду, у якой-даёнел страх, давигнул сом

глазу. Яку же страшну сподобу увиджели мої очі. Ліцо' страшно спалене, дагдзе чарне место як угель, дагдзе место, дзе уж видно було червону як крив нову скору, а були и таки места, дзе було видно живе месо, пощечини уста и уха спечени, обдарти зос скори нос, на тим ліцу видно було очи, а у них смертельни страх, розащуліви страх человека, яки видан свою шмерц. О-

почали куповац машини и зос-
маникнаги пресц и ткац — дотіля
тисячі роботів і роботівців
остало без роботи і заробку: бу-
ли єдноставно вирукцени на уліч-
ку. Нелька часц пребивательюх
у Енглійской жила лям од пре-
двестя и текня — а тераз у Ев-
глійской предла и ткала лом ма-
шини, а чловек постал непотребни.
Ремесельски стан ручних робот-
ніків не буя вецеї потребни. —
Єдного дні, 3. фебруара 1829.
року пагата ще по уліцю Лон-
дону велика процесія людзюх, а
було их вецеї та даспец тисяч. —
Були то тоді видни людzie, кот-
рим машини преодоляли роботу
и хлеб, а були вони гляхни, бліди,
подрані. Ношили боми и табліцки,
на яких писало: „Жертви ма-
шинок. Енглійски роботівці ис-
вонни осуджені на шмерц од гладу.
Ми сидиме жиць чесно од роботи
своих рукюх. Врацде нам нашо
ремесло!” — У меморандуму
свой твердзяeli воіни, же их ёст
грынцы яки бен роботи (и то
лам у ўднім варошу!). У меша-
нгу жаю дзвягли тоды пашчаліві
людзів буну, порозбізали чельто
Машинок и фабрикох, але —
надармо ...

І други ремесла почали вин-
дизоват, т. є, видужоват машини,
котрі місце ремесельників
їїюх будуть праціц єспан
єдинственіше і квитніше. Жа же,
якє кажда бочкора не за ноги
каждого, і думало піс, як ноги
у людзюх так розличиш, якши-

Мудри двияк.

Хтошкадъ удал єдлого дзияка, же шверцвал до-
ган. Прэспали ше фінанцы, пришли до його квартелю и оштрафали дзияка на 120 динари. Були двоме фінан-
ци и ёден жандар. Дзияк ше погіївал хоч ше слуг-
ти час стримовавал. Але цо
зна кед сперпевлівост чеж-

страшна борба армії сци-
снутей зосицьких бокох...
І заш ишли назад. Його
сотня охопяла куриць (ре-
гімснту). Йому дали дас-
шець стрельців, і наказали
исц драгов, виглядаць, дае
неприятель. Оправели пуш-
ки на штурм, вжали по
пейсц остатні кулі і пошли
єднац млади герой — Без-
журно несли пущкі на пле-
цю, безжурно пішибали зос
младима ногами такт по
твардей драги, весело, у
красни, ясни, дзень. Ай не
думали, же вечара не доче-
каю, Ай на край розумза
їм не пришло, же на так
страшны способ погиню...
Прешли уж добри фалат
драги, аж на раз на боку
коло леса дас пейсцю крохи
далеко указала ше у вель-
ким числу неприятельска
кавалерия. Не мож було
сцекаць! Дармо! Попадали
на жем з обидвох бокож
драги. „Пущці блізко, теды
штреляць“, бул наказ. Кав-
алеристи ше на час за-
непокоєли, а пец ше уфор-

хи буду жумашт иште дақад пра-
вич. Қипелж леж на свою ногу.
Ала, ипәк винаясын едну загаль-
ную фуршту обуви, жағас даскең-
нумерох мож обуц ылтын швең!
Нашка кельек фабрики правя и
до шастан шущаю на дәсек 1.000-
5.000 пари қипели. У таких фаб-
рикох може едес роботник из-
даенъ пришиц 300-500 пари тал-
нох. Кед же разгувиме, жа өдем
ремесельник-циноелар треба дәсем
и пол да вироби нару цеп-
лох — неңка виданне, як өдем
лем тата фабрика берे роботу
1.500 до 7.500-ом ремесель-
ником қипеларом! — Так ма-
ли ремесельник почад неставши.
И док ис в едной страви почали
хлапиш, як ө машшами фрашко
робинц и келью ше пришепоруза
надайлох, и же прето ж еспаш
бүзде туныш — з другой стравы
вельке число тих рукож, ремес-
ельникох остало без работы и
заробиту, а нема зат купиц себе
хлеба и тунспик еспап.

Ето жюза една част „социално-го вопросу“. То пример, да ще видим, кельо думох, бригот и труду треба чловек лем да задоволи другу едину свою потребу — да иле облече (обдае). При-мир то, да ще укаже, ик то чешко добре и по иранцё окончаш гоч и едину малёнку часточки „социалного вопросу“, бо: док ще в единого боку илуру; другого боку ще тиж страшне рож-мурас.

(Даңғылдырылған)

— Хтори то тоги троме, що их вій надумали забіць?

— Я? забіць? зачудовало міністру...
— Хей ви! Так сце по-твірді.

— Правда; же сом так тварел, але то сам Бог з'ява,

хтори то троме буду. Я заєдно ховано дистанcem 40 днів на мінімум трох поховаців док заробим, тараз нарядени на міс штраф. Паше розуми, иже тоги троме мінімум найперше умерець, бо дотяг нега заробку.

Широм світа

Агентат на Кемал Пашу. Новини пишуть, що у Ангорі заварта жена одного египетського лікаря і єї шефстра, бо сціли забіць президента Турецкої Кемал-Пашу.

Штрайк у Французьких угленокопах. У французьких угленокопах роботніци почали штрайковаць, бо ви властигеле не дають віюшу плацу.

Дванаць боябі у палаті архієпископа. Зос Мілану явлюю, що у палаті архієпископа найдено перед пол години як щали вибухнути дванаць бомб, котри були понамесцани на шицьких стражах палати, так же вони могли давигнути палату до воздуху.

Паризька поліція заварла Литвинова. У Паризу поліція заварла Литвинова, брата руского комесара, пре фальсифікацію векслох у вредносці од 200 тисячі фунти штерлинга.

Глад на Україні. На Україні влада страшила глад. У Одесі, Миколаєві і у Херсону гладують 200.000 дзвіни.

10.000 модзож помарли на гріні. У великих розмірах змилаша гріна у Зеднісних державах Америки і од 3. октября до 22. листопада помарли 10.000 особи. А концом листопада похорело ще 250.000 особи.

Бувшого мадярського миністра Барта у Будапешту поліція заварла бо вон обвинили пре спрівоцьку.

Сторочища Греческій. Греческа преслави 1930 рок 100 роцінців своєї відносності. Тот великий десь дума Греческа преславиць із торжественним способом. Уж не тераз робя велики циркви.

Волга ще виляла. У Русні велики рики пре велики дикдики ще виляли на затотам панус велики страх. Вода наїравела барв велики чкоди, бо вец припала велика жима, і вода ще змарала.

Нова влада у Фінській. У Фінській складена нова влада, котрій предсідатель Монтерре. Нова влада ма утвердзіць мир у Фінській.

мовали в паву і погнали на штрельців. — Пукла пушка. И то іх запрепасцело... Но пейсці: набой вищтреляли (бо всієй пошили). И кед кавалерия привела ту нім, видзеди, же искою ще зос чим браліц. У дзявіні замішано і страху точали сцекаць, але кавалеристи іх затримали, а хто ще одімал, спаднул на юм з розбиту главу. Штрельцы стали безрадни, безпомочни. Гварели ім руциць пушки, руцели. Гварели ім стануць до шору, стануля. На сам конець станул тот штрельець, що остал живи. Даскелью кавалеристи лишили з коњюх. Препатрели штрельцом шицьки кишечі, позаберали шицько і туї і ківертака і гребені, ба і ремені, з якими падрати подпасовали. Тоти па коњюх іх наглели. Штрельцы патрели немирно, не знали, до булав. И кед уж шицько по-одберали, теди сден з них одвязал од шедла своєго коня плахову кантічку. При-

ступіл до першого шрельца, одоткал кантічку і почал му шмати з'члішик польвац. Носом запахли — бензина! Але ище не знали, до то будзе. Але кед уж іх шицьки обіціл, а до першого штрельца приступел другі кавалерист, запалел ширку і приложил ту шматок, теди смертельны страх положел на іх лиць билу, руку...

И так ишол од одного до другого, за шором іх подпальцовал і штосял ще задовольно.

Спаднул перши шрельц на юм і з руками здерал зос себе горючи шмати. Еден удар зос шаблю по главі і по руках. Горел уж мирно. Достал зос шаблю други, трэці. Шицьки уж горели, хто на лясіці, рагсти чи забити, хто на стояці, закривши руками лиць, круцел ще на місце дооколо себе.

Як тог ще уратовал? Вон шицько тога видзел, бо стал на конду. И пришла му дум-

Зос нашіх валалож

Господінци. На желеznічній драгі од Жаблю до Варадина лежи валал Господінци, у хоторим биваю з найлекішої часці лес сави Сербі, але єст там даскелью і чисти руски фамелії. Тоти Руспаці ще населяли ту скорей як до Дюрдьова, але за чудо їх число ще далей не множило бо нови колонії баркей цагали до Дюрдьова як до Господінцих, гоч ту і векіши хатар и лепши а при тим ёще ма и гайзиан у місце. Можебут, же причина тому у тим, що перши Дюрдьогчане такої на кеди пришли себе малу каплічку у приватним обисцу осіювали и до їх приходзел наподсці лес Варадина а о кратке време збудовали себе і церкву, так же по-водоселенціх зос Керестура і Коцтура прилагавала до Дюрдьова церква док у Господінцих ані до ішска ист ніякай каплічці и так tot валал застал у насельованню: Ипаки Богу слава, же що тото мале число Руснаціх у Господінцих не утрацело пре то бо им Дюрдьов бліско а и паноць даскелью раз до рока до їх заходзі на Богослужение. Сет там и даскелью рижо-католіческі фамелії мадярського язика, але тоги мадяре ще уж цалком по-русначели бо ще женели зос рускима дзвінками, так

и стац цихо, най з нім робя, цо сцу: Іхого теди подпальзовали, кед кавалеристи шедали на коні. На команду цали одділ кавалерії пошол галопом одіадз и пришол. Мой штрелец, пакеди бухнул пламень, заクリл ліцо з рукамі, але тоги не охраняло, бо огень и бойль примушел го опушиць руки долу, а теди пламень ліцо лапал. И так горели руки і ліцо. Аж кед чул, же кавалеристи пошли, спаднул на юм і валял ще у праху, да загашы огень. То ще му удало, зос згореними пальцами з яких уж скора позлізала, поздзверал зос себе ище тлєющи шмати. Прах, юм, траву таргал и прикладал до ліца, до рукох, да уциши страшны боль голом келью телью. Круцел ще по юмі, як хробак. Клэкнул на колена зос керававими нальбцами давигнул огорени повіки, препатрел и якби морію огняне увидал. Геати горели, шицьки на юмі, не рушали ще.

же ѿ юї веся по мадярски ані не бешедую лем по руски, и приходза на нашо Богослужение.

Понеже у Господінцих вельки хатар маю и вельку лажицу и рит и бегель а юми там єшче на предай по цени од 17-20000 днів по юту и то добре жеми я би сам радзёл нашим газдам у Керестуре і Коцтура да пойду до Господінцих юм патриц и куповац: уверели, сом же не побаную.

Окрем того я думам, же тога року кед ще проведзе факультативни одкуп аграрній юми, же у Господінцих єшче ѡстане хеверней юми та бим пре то радзел нашим худобним людам цо им ще не ушло юми у наших руских валалох лебо там живота не маю, да ѿ населя до Господінцих, та би ту могли по аграрній Уредби достаць юми, кед будзе геверней.

Кажди ще може у Господінцих презнац у нашого человека Дюри Саламуна о тамошніх обставілох и прылікох па най ще йому сбяви. Тераз нашо людзе там надумали порыктац едну каплічку, та ще кажди вец будзе лехчайше чувствовац як у своїм валале и окрем того и Дюрдьов не далеко та би ще так могол основац у Господінцих нови руски валал.

Неописані страх то обнял. Спекац, хоч бы за яку цену, спекац з того места. И бежжал, бежжал, як шалени, падал, ставал и заш падал, цагал ще на локцох и коленох. Спаднул до ярку польного шмердзаций мутлянки. Пил шмердзаций воду, пиваля ще у мутлянки, зос блатом ліцо намасцел. Лем да так страшно не пече, да кус одлегчи. Одрачковал цалей. Страцел рахунок часу, не познал драгу, по якій ще цагал. Пришол до якошкі валалу. На полі голи, цали з блатом оліпени, у страйних ранох и крові. Зверещали женя и дзеци, прибегли салітеци и забрали то. Як лес кус пришол ту себе, припровадзели то до міс па допіт.

Цо а ім ще далей стало, не знам. Мили читателю! Чи не веши то варварство зробене у двацетым віку, як у часах поганських, за време Нерона. То влодійство волиюще до неба, а стало ще у Польской.

Козарац (Босна).

В неділі дня 23. XII. 1928. відбулися у нас Загальні Збори, на яких освоюючи фільм Р. Н. П. Д. в Коарши на правилах Р. Н. П. Д., котрі відповісти прийнято, діялися 52 річних членів, з яких вибрали місцевий управлінський комітет в такому складі: о. Михаїлло Костюк предсідник, Йосиф Тихоступ секретар, Павло Бутинський касієр, Теодор Лепкай і Василь Шенчук отборник, Григорій Барщевський голова читальни.

Збори вислали привітне письмо до Пресоса. Владики в Крюковіцах і вибрали Владику почесним членом товариства.

Головка ціль товариства: читані добрих християнсько-католиків і часописів, але, що нарешті тут бідний, не може своїми силами набути бібліотеку, тому просимо людей доброти волі і читачів „Рус. Нов.“, щоби дарували відповідні книжки для нашої Просвіти.

За Р. Н. П. Д.
о. Мих. Костюк
предсідник

Йосиф Тихоступ
секретар

Бачинці.

Дня 4. I. умер у Бачинцях діяк Яким Колессар, я 5. I. поховані при саучествою всілького числа народу. Покойни служел през 30 роки вірино у церкви. По іраткій хороти скріплени св. тайнам придал Богу свою племениту душу. Ховане скон-

чели домашній о. віцеархієпископ М. Гирьовати зосланою парохом шіндянським Дю. Бесерміньом.

Вичная йому пам'ят!

Керестур.

У нашим валалс родзелиніш прошлого 1928. року 222. дзеци. Од тих 104 хлапци, а 118 дамівчата. Умерли прошли рок 144., а од тих було 77 хлопчі і 77 жени. Вінчаних було 69 пари.

Зос Р. Н. П. Д.

За Р. Н. П. Д. у Дюрдьове на заберано на перші дзень Крачуня 404 дні.

Подзенкованіс.

За милевинчованіс на Христово Рождество и за повірок, бара краине даскуе и посила од шінціх двеюх и свой поздрав нашему малому брату русинови Янко-ви Чинамарови зос Клевланду.

Ірина Р. Джунія
учит. бавитиця.

На дзень св. Ніколая жертвувала л. Марія Вуйч на широти у Шиду 50 дні. на котрим дарунку управа Широтицу С. С. Василийкох сердечно даскує.

Шветочны Отпочивок**Недзеля по Просвіщенню.**

Ев. Од МАФТЕЯ, гл. IV, 3:VIII.

„Покайтесь, приближися бо царство небесное.“

Початок кожного божого живота за чловека є покаяння. Прето Ісус и почина своє наукование зос покаянням. А ѿ с покаяння? Покаяння то жаль и мережня на кожди грих, и полне обрачене зог цплим шерцом и разумом и з воляю Г. Богу. Початок, перши крохай, тому обраченю гу Г. Богу єст упование, або надія на Бога. Не може же даклем ані задумаць праве покаяння без упования. Упование є даклем перша, найкруажніша чеснота чловека християніна, без котрой нет правого покаяння, дослідно божого живота у душі чловеческій. Прето пужко нам християном добре ще поучиць о тей велькій чесноті, особено тераз на початку нового року, з котрим уходиме до нового животу, да ізвих борбах.

и подвигах, до таїнственей будучносци, що нам криє во своєм лоні живот, або шмерц.

Кажды чловек на швеце од надії живе т. с. южди ще бізує у даце, або у дакемо, же посцягне цо жада, и же себе якомо помаже, да препліва морю того живота щещіліво и задовольно.

Найперше ще бізує чловек сам у себе, у своїх силюх, у своїм земським благу, вецка ще бізує на своїх біляжніх: приятелью, знанцох, и на концу на цали швет. Но, то не праве боже упование. Права надія давіга ще високо и далей од шінціх паділох того швета, вола ще візноши гу Богу Створителю неба и жемі. Упование, що го покладаме до себе и до створенью того швета є дачасне, нестаєне скрідоліве и не задоволяюще за шерці нашіо. Цо слаби чловек на широким морю того швета?!

Вон є як єдна сламка, котру хаби морски руцато геваль-тамаль. Кажды час може чловека задесиць таке

даляке событие, бо потримані не шай. Може присцінішмерц, а да вон с ий ніч, ані незна. Приходай и одходзи с того швета без свійого знання и одревеня, а док жие не може так уძеціц живот, як би вон юцел. Чловека на тим швеце віше мути дамка скорб, — гвари са. Августин: „Док ще му добре ведзе обава ще, да то не страци, кед му эле юдзе, муча го други бриї“.

И так ще віше осетя, у несигурносци.

Цо даклем чловек сам по себе и по своїй надії?!

Янко Гарді, чаранар, Брод в. С. ул. Нижні

Зринского 7, гледа 4 чарапарских роботнікох до своїх роботні. Хто би сцял най-ше му прияви.

М. Мудри.

Нашо претплатніци

Обновели претплату слідующи п. п.:

Евген Чарко 856. Дюрдьов	за 1929. р.	50 дні.
Митро Тимло, Шид	за 1927/28.	200
Митро Надьордь, Петровци	" "	200
Дюра Голик Миклошевци	за 1929.	100
Дюра Букатко, Андрисвци	" 1928.	100
Янко Кішньюгас 154. Коцур	" "	100
Михаїло Кіш 668. Коцур	" 1929.	100
Йовген Балтят, Дюрдьов	" 1928.	100
Ана Семан 122. Дюрдьов	" 1929.	100
Михаїло Сабадош 664. Дюрдьов	" "	100
Грицо Михняк Дюрдьов	" "	100
Юла Ерделі 530. Дюрдьов	" "	100
Дельчи Рамач Дюрдьов	" "	100
Янко Дорокгазі 255. Коцур	за 1928/29.	200
Ферко Кандрач Горжа	" 1928/29.	150
Евген Тамаш Коцур 956. салаш	за 1929.	50
Дюра Олеар 260 Коцур	" "	100
Евген Гербут 355 Р. К.	" "	100
„Кооператива“ Р. К.	" "	100
Надьордь Янко Петровци	" 1928.	100
Янко Пал Петровци	" "	100
Диопиз Рамач Петровци	" "	100
Теодор Бурчак Петровци	" "	100
Дюра Кочин Дюрдьов	" "	100
Янко Гарді Брод в. С. чаранар	" 1929.	100
Барна Михайлова Р. К.	" "	100
Церковне спілество Р. К.	" "	100
Михаїло Биркаш Р. К. 397.	" "	50
Михаїло Гудак 682. Р. К.	" "	100
Михаїло Джуня Р. К. 489.	" "	100
Янко Ковач 842. Р. К.	" 1928.	50
Дюра Чапко Дюрдьов 616.	" "	100
Максим Давосир, учитель Дюрдьов	" "	100
Руска Читальня Пишкуревци	" 1929.	50
Антон Параска Панчево	" 1927.	50

Претплатуйце ще на „РУСКИ НОВИНИ!“

ТАРІОВИНА

Жито	Дин. 235—240—	Мука 0	Дин. 355—365—
Кукурица	240—245—	Пасуля	880—900—
Райк	230—235—	Мука 2	487—497·50·
Ярець	252—255—	Мука 5	447—497·50·
Овес	240—245—	Мука 6	425—435—
Отруби	210—220—		